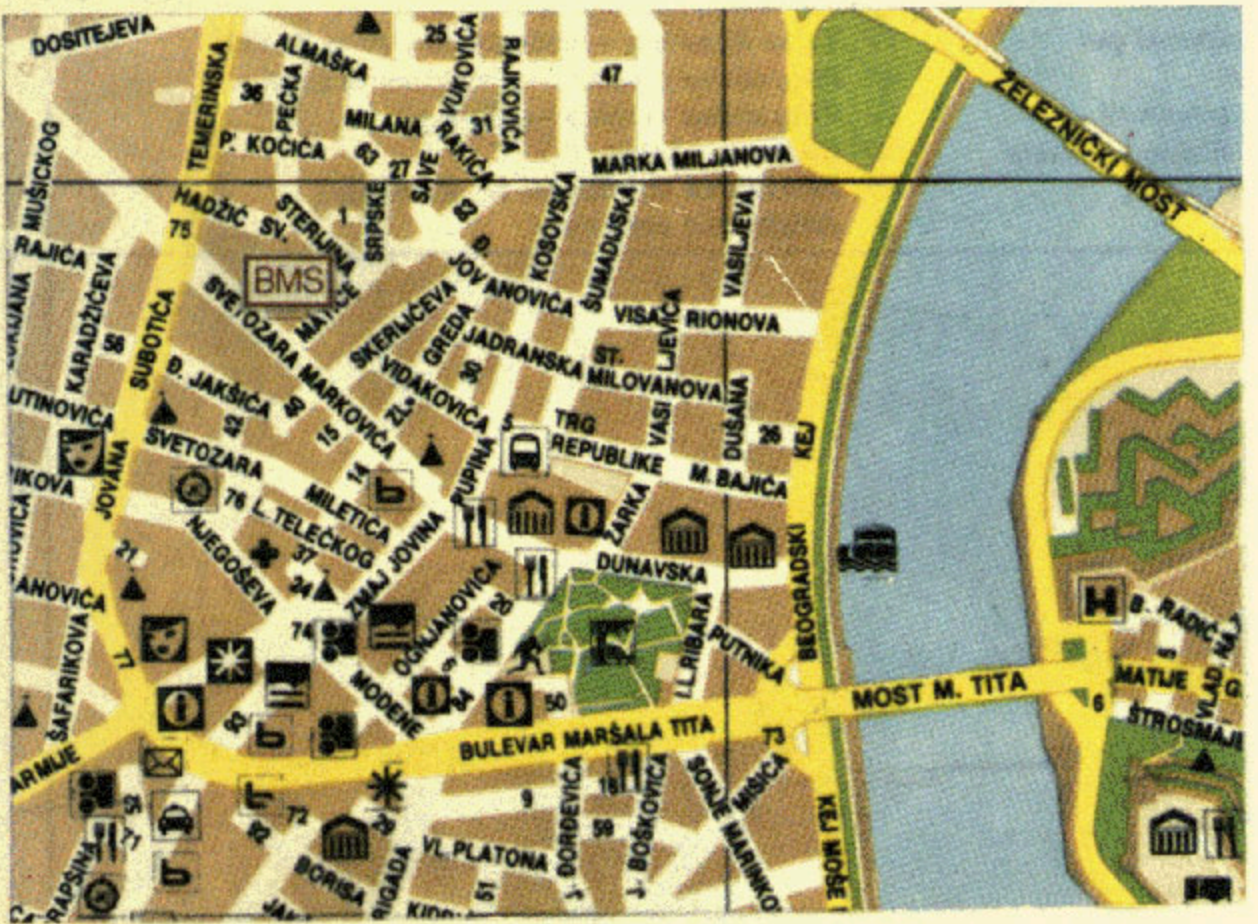

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

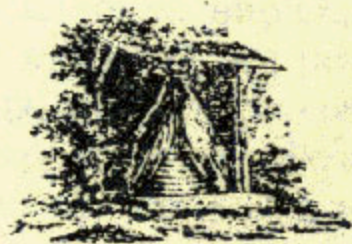
ВОДИЧ

**БИБЛИОТЕКА
МАТИЦЕ СРПСКЕ**

ВОДИЧ

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

Улица Матице српске 1
21000 Нови Сад

Телефони:

Централа (021) 615-599
Библиотечке информације 28-747
Реферални центар 28-574
25-859
Телекс 64-367 BMS YU
Телефакс 28-574

Радно време са читаоцима:

Општа читаоница

- радним даном: 7.30–19.30
- суботом: 7.30–13.30

Читаоница за периодику и истраживачки рад

- радним даном: 7.30–19.30
- суботом: 7.30–13.30

Читаоница раритета

- радним даном: 7.30–19.30
- суботом: 7.30–13.30

Читаоница посебних збирки

- радним даном: 7.30–14.30

Реферални центар

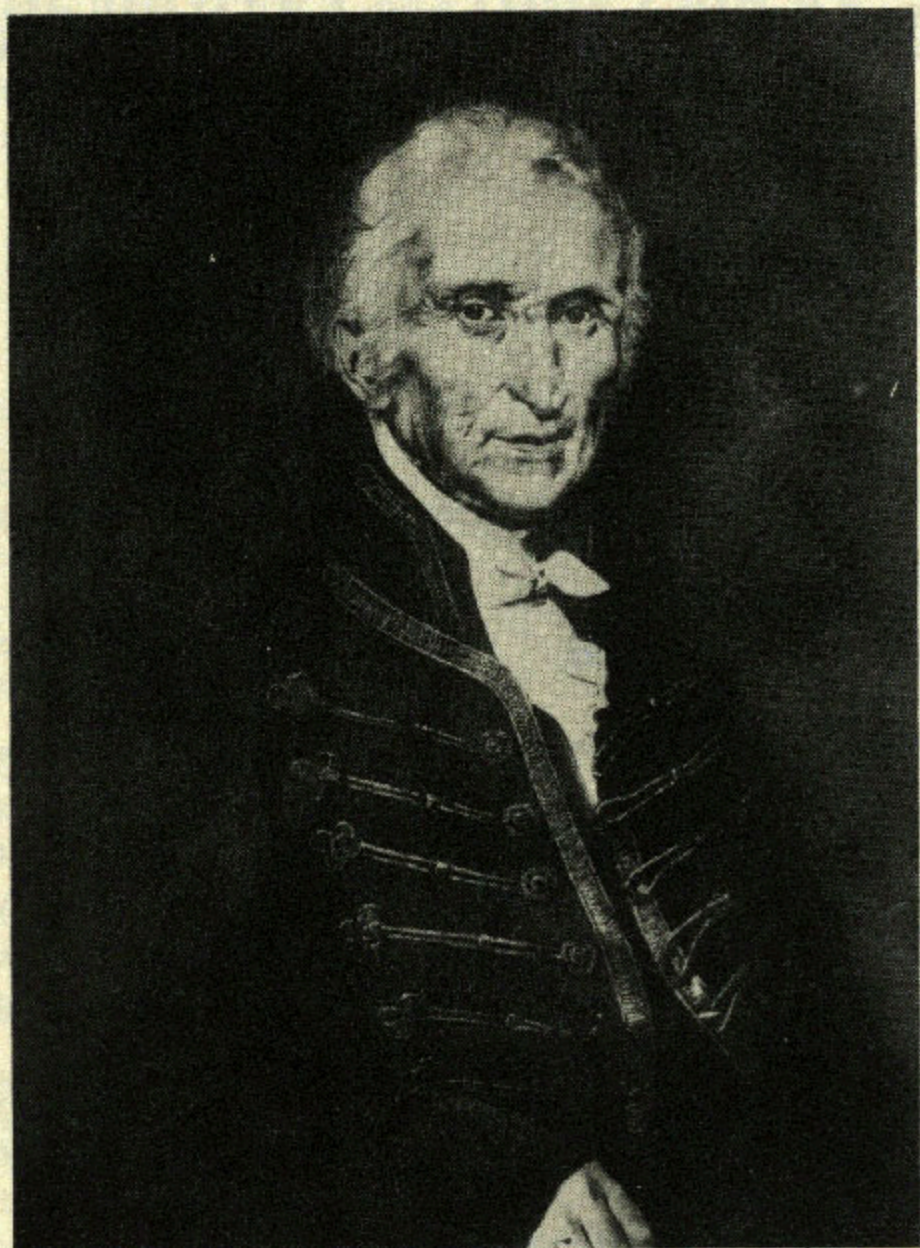
- радним даном: 7.30–19.30
- суботом: 7.30–13.30

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

ОПШТИ ПОДАЦИ

Библиотека Матице српске је најстарија научна библиотека код Срба. Настала је 1826. године у Пешти, оснивањем Матице српске, без изричите намере, као што је и природно да се књиге окупљају у књижевном друштву. Оснивачи Матице српске су записали да им је циљ „распрострањеније књижевства и просвештенија народа србског, то јест да се књиге српске рукописне на свет издају и распрострањавају“. Частице *Летописа Матице српске*, покренутог још 1824. године, прва издања књига, поклони које је добила из Русије, а свакако и друге, нама непознате књиге, биле су језгро Библиотеке Матице српске. За јавност је отворена 26. августа 1838. године, у њој ће „најпаче сваки Славјанин, буди кога наречија и колена славенског син био, слободан приступ имати и књиге читати моћи“, а смештена је у Текелијанум, завод за помоћ Србима на школовању у Пешти који је основао Матичин председник и покровитељ Сава Текелија (1761–1842).

Први познати поклон Библиотека је примила од Атанасија Стојковића 1832, а исте године је са њом започела размену публикација и Руска академија наука. Од априла 1839. Библиотека се убрзано попуњава. Прве велике личне библиотеке су јој поклонили и завештали Платон Атанацковић и Сава Текелија. Већ тада је она била највећа српска библиотека. У то време књиге су јој поклањали и многи други дародавци међу којима се истичу Теодор Павловић, Димитрије Тирол, Вук Караџић, Петар II Петровић Његош, Јован Суботић, Јан Колар и други.

Сава Текелија

У току 1848. и 1849. године Библиотека није радила, као ни Матица српска.

Заједно с Матицом, 1864. године, Библиотека је пресељена у Нови Сад где је наставила да се успешно развија. На захтев угарских власти, у Пешту је 1875. године враћена лична библиотека Саве Текелије. У том периоду Библиотека је непрестано увећавала своје фондове куповином, претплатом и, нарочито, разменом Матичиних издања за која је добијала публикације академија наука, универзитета, књижевних и културних друштава и уредништава часописа у свим словенским и у већини других европских земаља, као и откупом или завештањем приватних библиотека и библиотека појединих удружења: књигама Ђоке Мијатовића, Аврама Ђукића, Јована Јовановића Змаја, Александра Сандића, Пере Попадића, библиотекама Уједињене омладине српске, Српског народног позоришта и других.

Значајан допринос развијању и ширењу делатности Библиотеке Матице српске дали су Јован Суботић (1817–1886), Јован Ђорђевић (1826–1900) и Јован Радонић (1873–1956).

Књижевник Јован Суботић, уредник *Летописа* од 1842. до 1847. године, први је стручно уредио Библиотеку.

Књижевни и позоришни посленик Јован Ђорђевић, секретар Матице српске између 1857. и 1859. године, први је сагледао и предложио концепцију Библиотеке Матице српске као националне библиотеке. Залагао се да се сакупљају све српске књиге и периодичне публикације, словенске књиге и све публикације које говоре о српском народу.

Историчар Јован Радонић, библиотекар од 1899. до 1905. године, поставио је у Правилима Библиотеке принципе планског попуњавања, заштите и коришћења књижног фонда и фонда периодике и дао основну поставку каталога.

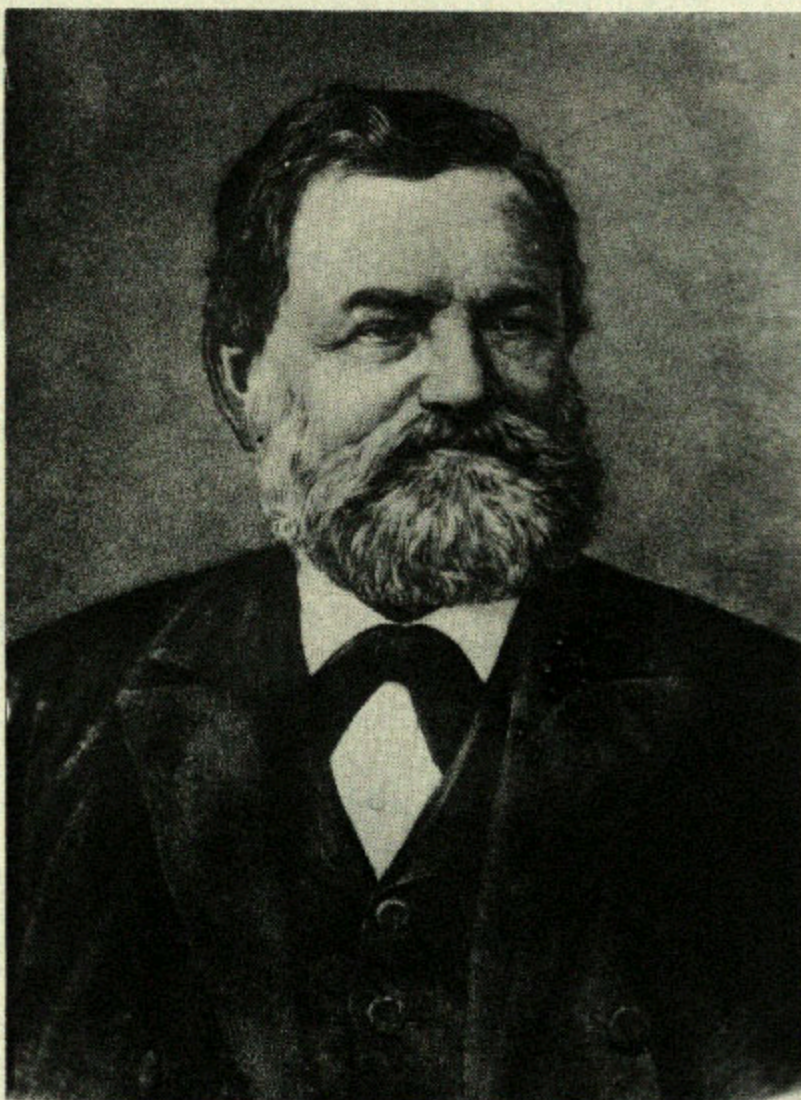
Између два светска рата Библиотека Матице српске је наставила да делује као јавна и научна библиотека: као јавна библиотека настојала је да

Зграда Текелијанума у Пешти

Јован Суботић

Јован Борђевић

књигу учини што доступнијом читаоцу, као научна библиотека тежила је да формира фондове који ће служити при истраживачком раду на проучавању Војводине, јер је Матица српска своју делатност усмерила у том правцу. Универзални карактер њених фондова, неговање размене с југословенским и иностраним научним библиотекама и интересовање научних радника из Новог Сада и других југословенских центара подстакли су развој њених функција научне библиотеке општег типа.

Током оба светска рата Библиотека је била затворена, а њени фондови су, срећом, остали готово нетакнути.

После другог светског рата Библиотека се интензивно и свестрано развија. Непрекидно се про-

Число 18. Год. I.

Издање Новине сваке седмице по дану: у Четвртак и у Недељу на пола табела а С. Н. Новине издајуће на цеома табелу.

СЕРБСКЕ

НАРОДНЕ НОВИНЕ.

1898. Авг. 27-огъ

Цена в Новина и Листа за стране са Новина за пола годиња. В сер. ср. Проценоррати се пона по свакој п. град. Новина.

У Н Г А Р И А.

Пешта, Матица в Србсиа т. г. 14-огъ и опетъ 21-огъ Авг. подъ председателствомъ Высочород. Г.на Краля. Советника Савиа Текели и у присуство оданних и г.диком и страна Г.Г. членова заседаша свои држала, и у првомъ намебу прочетъ книгу Библиоэку „Матице Србске у кою ће најпаче спави Славянскы, буди кога нарѣчја и кожна славенского смыа бы, свободанъ приступъ имати и кнжигу читати и инѣи знести опредѣлаша. Но будуки да кнжигу (кнжс) Матице нѣ тоднѣ, да бы она сама собственимъ поимемъ таково Библиоэку поднѣти могла: зато се цео Славенскы родъ позыва, и свакии овогъ рода членъ учинио овимъ одъ стране Матице умова, да бы коликко ко имне може, было догъ содржаня, и было на кожъ му друго и страномъ и Славенскомъ языкю, кнжиги, за Библиоэку оку обшитою полни посвѣнену, поклони и послати неодолеа се. Кнжигу такоже неки изволн свакии у довоуцѣномъ за Србско Народно заведенѣ*) Высочор. Г.на Савиа Текели дому (Гоше-Агента Савиа № 276) предати, пакъ не ту одъ Матице и признателство о преданѣи кнжигами признати, имена не пакъ свакогъ такогъ жертвователя у Народне Новине ставляна быти.

У другомъ пакъ засѣданѣи одъ 21 Августа намебу прочетъ заключено еи обнародовати опредѣлено ово:

Ващивни вниманѣи свои на то, да се у повременомъ изданѣи, Србска Новина или Магазины за художеско, Кнжигество и Моду названомъ, често веаъ како о Матици вообще, тако и поимнымъ членовима и ѣнаимъ неосноване и неистинне вѣсти разглашую, собранѣи оной у числу 63. истогъ горешеномъ тогъ списанѣи приложенѣи, на уверженѣи члена Матице Г. Ф. Павловича, а такоберъ и на уверженѣи Мат. целогъ содружества относекѣи се Додатакъ, чрезъ кога ибуду члена Матице и са иѣнымъ знаимъ сочинѣи и издамъ никомъ начиномъ признаванѣи, опредѣловн общемъ уништованѣи ради чрезъ С. Народне Новине обявнати: да бы почитаемыи Публичумъ, унаверденъ о Матици и иѣнымъ предпрѣтѣи ма само оно за истинно и основано држати изволѣи, што Матица сама изъ засѣданѣи свога изда и чрезъ переводителя или Секретара свога поднѣсано обявнати.

*) Овои заведенѣи Публичумъ у свое време тоже вѣстѣи пропустѣи небы.

— А међутимъ Высочосл. Кр. Концѣлумъ умолати, да бы свако таково Матице Србске имена злоупотребленѣи, не само за садъ наказати, него чрезъ Ценсуру и другимъ способнымъ начиномъ предупредити, и тако многогъ благотѣльного заведенѣи овогъ честь и уваженѣи сохранити, милостивѣише изволѣи.

Изъ засѣданѣи М. С. 21 Авг. дравогъ
Ф. Павловичъ Савр. М. С.

Савиа Тюколикъ

с. р.

Пешта. Мыслю у преѣннимъ Листовима нашимъ веаъ имали, да се на последнихъ немальскомъ Собору (Дѣти), за устроивѣи сталногъ измебу Будима и Пеште моста, одрѣбный државный одборъ (regulacis Veritatis) овде сакуио. Онда су Маѣарске Новине (Гласописца) говориле (и ми по немца), а садъ у Числу 71 немачке Будимске говоре да се Баронъ Сина са Пештанскимъ великокупчимъ Поѣанеромъ и комиси. согласѣи, и да ће за едно тай мостъ издати. Но садъ изъ иѣбстногъ извора знамо, и унишвенско почитаемыи Публичумъ извѣстити, да о тогъ Барона Сине са Поѣанеромъ саиденномъ од овогъ часа ништа нема, а ни ни вѣротно да ће што и быти; вѣр зна се да Баронъ Сина, ако се дѣла прийма, и самъ мостъ истый самиздати дати може. Вѣсти се дакле о согласѣи томъ одъ две стране — названѣи разглашую. Одъ 1-огъ Сѣбтемъ и р. засѣданѣи одначе траю, и покрай дѣлательности одбора, поуздано се надати може, да ће се иошѣ съ концемъ овогъ Месяца дѣло то окончати и во ће, и како, ком ли одъ Англаски Механика Кларе, или Ренѣи мостъ издати, знати. Садъ се говори да ће быти мостъ ланченый (Kettenbrücke) на два стуба и три свода, и да ће се начинити измебу царскѣ Прокуратури (съ Будимске) и Накиме кузе (съ Пештанске стране.)

А У С Т Р И Я.

Вѣчъ. Им. Ц. Кр. Величество изволѣи в Граду Еманулу Нварн отъ Вегеръ ц. в. Камерерско достоинство даровати.

Ломбардѣиско Венецианско Краљѣство. Радость оную народа и усклиданѣи жителн Ломбардѣискогъ Краљѣства, одъ како су Им. Величества нашъ Царъ и Царица, коды Ворисер-Юха на границу истогъ Краљѣства наступили, лако се описати не-

Вест о отварању Библиотеке за јавност

Атанасије Стојковић

Књига с потписом
Саве Текелије

Орфелинов „Магазин“,
први часопис код
Јужних Словена

ΦΩΤΙΟΥ
ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΝ.
Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΡΗΟΤΙΙ
ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΝ.
SIVE BIBLIOTHECA
LIBRORVM QVOS LEGIT ET CENSVIT
PHOTIVS PATRIARCHA CONSTANTINOPOLITANVS

Græcè editit DAVID HOESCHELIUS
Augustanus, & notis illustravit.

Latini verè reddidit et Scholâ auxit
ANDREAS SCHOTTVS ANTVERPIANVS

Opus insignè, è quo Theologi, Medici, Philosophi, Historici,
Oratores, & Philologi uberrimum fructum &
iucundissimum capere possunt.

Revisum et correctum, utique ab ipso suo integro restitutum.

R. Athina

1784. ROTHOMAGI.
Sump. IOAN. & DAVIDIS BERTHELIN, Fratr.
M. DC. LIII.

СЛАВЕНО-СЕРВСКИИ
МАГАЗИНЪ.
по ешь:
СОБРАНІЕ
Разныхъ Сочиненій и Преводовъ,
къ пользѣ и увеселенію служащихъ.

ТОМЪ ПЕРВЫЙ.
ЧАСТЬ I.

ВЪ ВЕНЕЦІИ,
Въ Типографіи Славено-Греческой благочестивой
Димитрія Θεοδοсіева.
1768.

Јован Радоњић

ширује делатност и започињу нови послови који је све више претварају у велику и модерну библиотеку: на крају 1948. године у њој је било 13 запослених, на крају 1988. године 151.

Већ крајем 1945. године пренете су из Будимпеште у Нови Сад библиотека Текелијанума и библиотека Саве Текелије. Две године касније добила је на чување библиотеку Српске велике гимназије новосадске, а исте године у њеним полицама је и лична библиотека Васе Стајића (1878–1947), књижевника, политичара, секретара и председника Матице српске.

Библиотека Матице српске од 1948. године прима обавезни примерак штампаних ствари с територије Србије. Од оснивања Универзитета у Новом Саду (1960) доприноси развоју научног рада на овом Универзитету. До 1958. године Библиотека је била у саставу Матице српске, а од тада постаје самостална установа. Од 1965. Библиотека прима обавезни примерак књига, часописа,

Carte Particuliere du Pays de Siegrace, Temeswar, et Peterwaradin, en la Bataille de l'Armée de l'Empereur, et le Grand Turc le 5. Juin 1716. par de ...

новина и другог библиотечког материјала са територије целе Југославије и тако постаје једна од осам југословенских националних библиотека. По одредбама Закона о библиотечној делатности и библиотекама (1976) постаје централна библиотека Војводине и носилац библиотечно-информационог система у Војводини. Оснивањем Рефералног центра (1985) она се укључује у савремени проток библиотечких и научних информација.

*Accurate Kaart van't Land Belgrado, Temeswar, en Peterwardein,
alwaar de Batalje is voorgevallen tussen de Keyser en Grootte Turck den 5. Augusti 1716.*

Војна карта из 1716. године

Данас, почетком 1989. године, у Библиотеци Матице српске се чува око 780.000 књига (од тога око 200.000 на страним језицима), око 175.000 годишта новина и часописа (25.000 наслова), око 360.000 јединица посебног библиотечког материјала (географске карте, плакати, музикалије, грамофонске плоче, касете, друга ситна штампа), све докторске дисертације одбрањене у Војводини и научно-истраживачки радови настали у Војводини

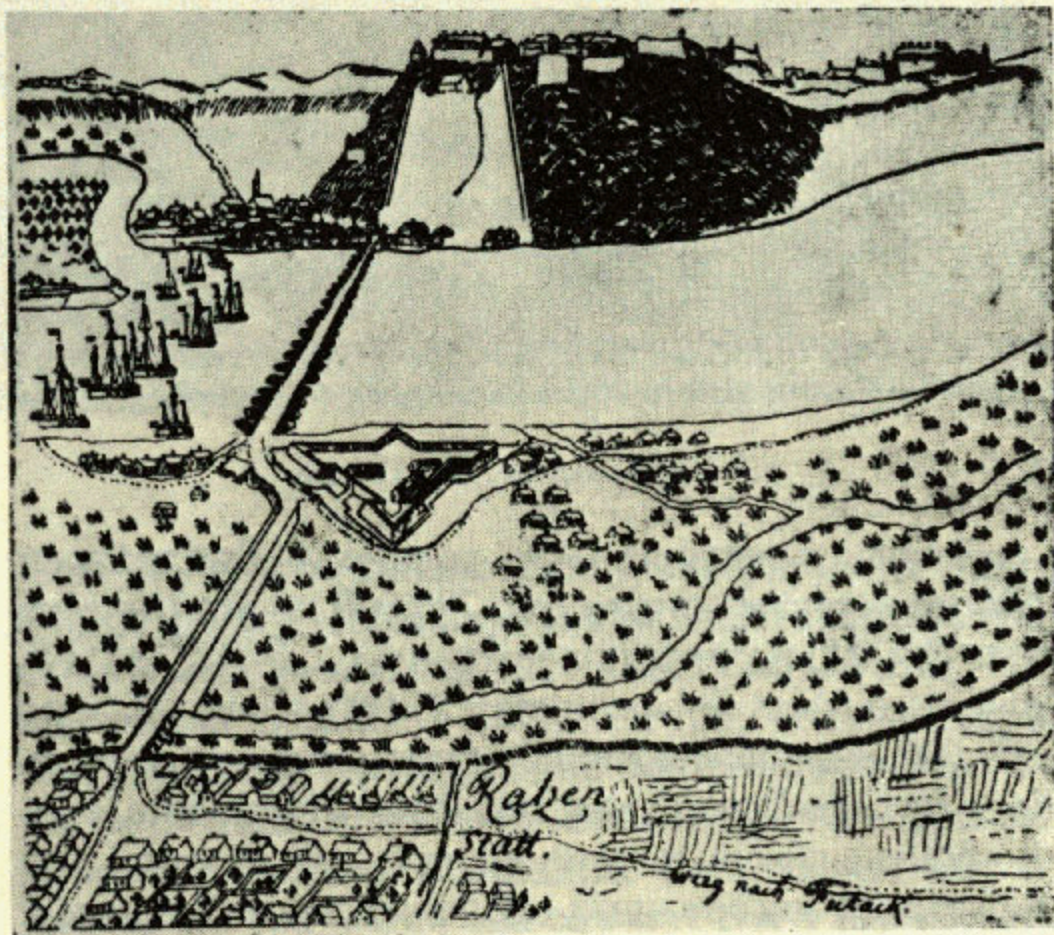
од 1973. године. Просечни годишњи прилив публикација у Библиотеку је: 15–18.000 југословенских и 3.000 страних књига, 5.500 наслова југословенских и 1.000 наслова страних периодичних публикација.

Библиотека Матице српске је депозитна библиотека за публикације које издају организације FAO и UNESCO, а стално размењује публикације с 247 библиотека и научних институција из више од 50 земаља, по чему је међу првима у Југославији.

У току послератног развоја у Библиотеци су створени тимови специјалиста за обраду библиотечког материјала који се старају да се књижни фондови што адекватније представе библиографски, каталошки, предметно, по струкама, а старе и ретке књиге и часописи да се што потпуније истраже и опишу.

Научноистраживачки рад у Библиотеци усредсређен је на палеографско и филолошко проучавање старих рукописних књига и одвија се у сарадњи с научним радницима са новосадског Универзитета.

У библиографској делатности Библиотеке највећи значај има текућа библиографија Војводине, а припремају се и специјалне библиографије,

Нови Сад и Петроварадин 1698. године

Нови Сад између два светска рата

штампани каталози збирки и секундарне публикације из библиотекарства, књижевности и лингвистике. Поред набројаног, издавачку делатност Библиотеке чини и објављивање приручника из библиотекарства и сличних публикација.

Библиотека снабдева каталошким описом књиге војвођанских издавача у току њиховог штампања (каталогизација у публикацији – СІР) и тиме значајно доприноси уједначавању каталогизације и класификације у библиотекама у читавој земљи и ширењу информација о објављеним делима.

Одговарајућим ручним увезом књига и периодике, конзервацијом, рестаурацијом и микрофилмовањем библиотечки материјал се трајно штити, у чему се постижу завидни резултати.

Као покрајинска матична установа, Библиотека се брине о унапређењу библиотекарства у Војводини, организује полагање стручних испита и, у новије време, изграђује библиотечко-информациони систем.

Организациону структуру Библиотеке чине Одељење за набавку и пријем библиотечког материјала, Одељење за обраду библиотечког материјала, Археографско одељење, Одељење за чување и коришћење библиотечког материјала, Одељење за матичне послове, Реферални центар Војводине и Одељење за опште и финансијске послове.

*Зграда Платонеума у коју се Библиотека уселила
1864. године*

По богатим фондовима који пружају изванредне могућности за културно-историјска и научна истраживања и разноврсним видовима свог библиотечко-информационог рада, Библиотека Матице српске је савремена библиотека југословенског значаја, а њено дуго и континуирано трајање сврстава је међу културне институције с најдужом традицијом.

ФОНДОВИ И ЊИХОВО КОРИШЋЕЊЕ

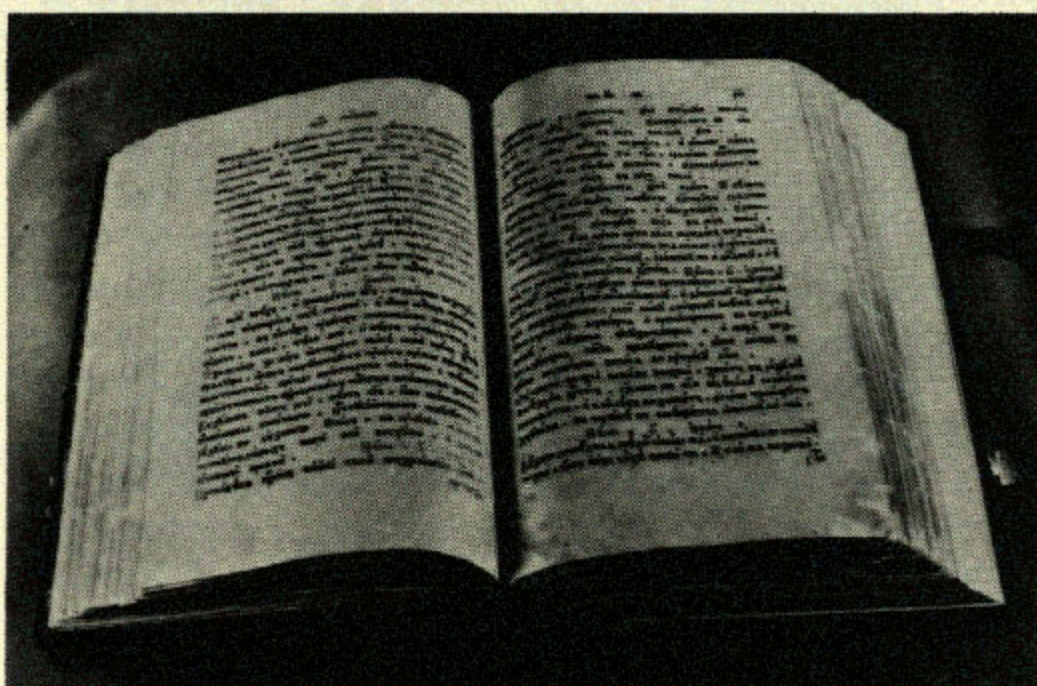
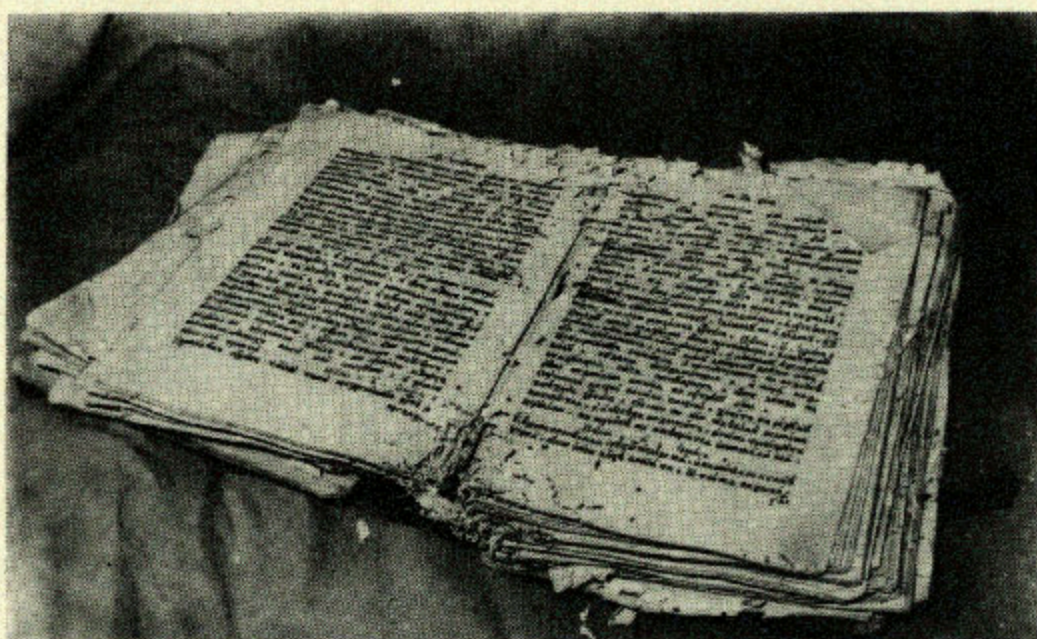
Библиотечки материјал у Библиотеци Матице српске разврстан је у више целина од којих свака има посебне карактеристике.

Фонд *раритета* садржи збирке рукописних, старих штампаних и других ретких књига и периодичних публикација. Библиотека Матице српске поседује једну од најбогатијих збирки старих ћирилских рукописних књига у земљи (467 књига, међу којима је најстарија *Матичин апостол* с краја XIII века), највећу збирку инкунабула на територији Србије (међу којима је и *Октоих првогласник* из 1494. године), највећу збирку србуља уопште (141 књига), највећу збирку српских књига и листова XVIII и прве половине XIX века (5145 књига, 160 наслова периодике са 2184 годишта, међу којима и Орфелинов *Славеносербски магазин*), највећу збирку рукописних и штампаних руских, украјинских и румунских књига од XVI до XVIII века у нашој земљи, значајан број штампаних књига XVI и XVII века на латинском, грчком, француском, италијанском, немачком и другим језицима, вредне хрватске и словеначке књиге XVI–XVIII века и прве половине XIX века, вредне књиге на латинском, немачком и мађарском језику објављене на територији данашње Војводине крајем XVIII и почетком XIX века, и многе друге књиге од изузетне културно-историјске вредности.

Библиотека Матице српске је прва у Југославији почела да негује збирку илегалних, ратних и других издања социјал-демократа и Комунистичке партије Југославије.

Збирка старих књига законом проглашених за споменике културе обухвата публикације штампане пре 1867. године.

Збирка ретких књига хронолошки није омеђена. У њу улазе оне публикације које нису уобичајена штампарска продукција: илегална, револуционарна и ратна издања, књиге које су штампари, књиговесци и ликовни уметници реализовали остављајући специфичан траг свог умећа, хтења и стваралаштва (на пример елзевире, библиофилска и друга слична издања). Значајну групу књига

Књига пре рестаурације и после ње

чине оне које имају документациону вредност: с поветом аутора, с белешкама писаца на маргинама итд. Посебну културно-историјску и музејску вредност имају библиотечке целине, личне библиотеке и библиотеке установа, друштава и организација (библиотека Саве Текелије и Текелијанума са 6.623 књиге, друге личне библиотеке и књиге с посветама и белешкама – 6.853 књиге, библиотека Српске велике гимназије новосадске са око 12.000 књига).

Фонд старог и ретког библиотечког материјала се користи под посебним режимом и у посебној читаоници (читаоница раритета), радним даном од 7.30 до 19.30 а суботом од 7.30 до 13.30 часова.

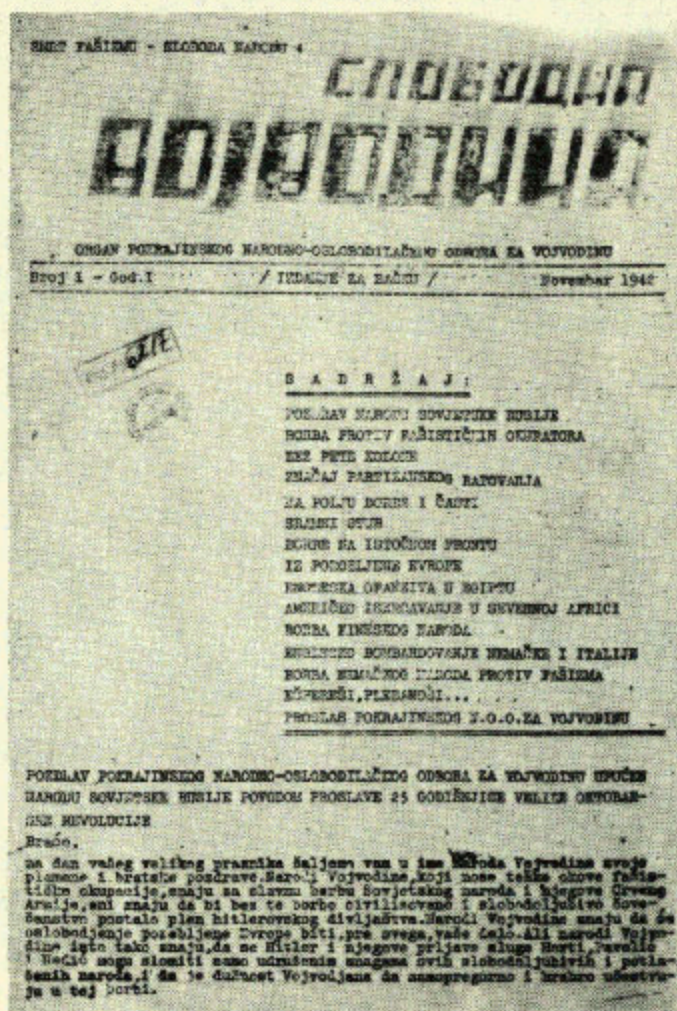
Фонд монографских публикација обухвата књиге које су издате после 1867. године. Југословенска књига данас у потпуности и аутоматски пристиже од 1965. године (обавезни примерак), али је Библиотека и пре те године набављала сву југославику, а и данас антикварно купује све такве књиге до којих се може доћи. Посебна пажња се поклања набавци књига на језицима војвођанских народности. Нарочито су богате збирке немачке и мађарске књиге, а после другог светског рата брижљиво се негују и збирке књига на светским језицима (енглески, француски, руски).

Овај фонд се користи у општој читаоници од 7.30 до 19.30, суботом од 7.30 до 13.30 часова.

Фонд серијских публикација обухвата новине, часописе и годишњаке издате после 1867. године, а збирка југословенске периодике се одликује свим оним ознакама којима и збирка југословенске књиге. Највреднији део стране периодике је у научним часописима (већином из друштвених наука), књижевним, лингвистичким и библиотекарским часописима.

Овај фонд се користи у читаоници за периодичку и истраживачки рад од 7.30 до 19.30, суботом од 7.30 до 13.30 часова.

Једини сачувани примерак првог броја „Слободне Војводине“

Фонд посебног библиотечког материјала чине географске карте, планови и атласи, фотомонографије, албуми, каталози, плакати, сликовнице, разгледнице, грамофонске плоче, касете, ноте и други неконвенционално умножени и ситни штампани материјал.

Овај фонд се користи у читаоници посебних збирки, уз помоћ библиотекара-специјалисте, радним даном од 7.30 до 14.30 часова.

Завичајна збирка Војводине негује фонд књига и периодике издатих и штампаних у Војводини, или о Војводини, или од војвођанских аутора. Збирка је музејског карактера и по правилу се не издаје на коришћење.

Фонд непубликованих публикација и полупубликација садржи све докторске дисертације одбрањене у Војводини, збирку од око 2.500 докторских дисертација одбрањених на другим универзитетима у земљи, збирку научно-истраживачких пројеката које је финансирао СИЗ за науку Војводине од 1973. године до данас, југословенске стандарде и патентне списе, документацију организација FAO и UNESCO.

Овај фонд се користи у просторијама Рефералног центра Војводине, уз помоћ библиотекара-документалисте до 7.30 до 19.30, суботом од 7.30 до 13.30 часова.

Фонд организација FAO и UNESCO (књиге и часописи) чува се као засебна целина, а има и посебан именски каталог. Користи се у читаоници за периодичку и истраживачки рад, под истим условима као и друге књиге и часописи.

Фонд референсне литературе садржи енциклопедије, лексиконе, речнике, приручнике и библиографије и налази се у слободном приступу у читаоницама, у Служби за библиотечке информације, у Рефералном центру, али и у осталим одељењима, као приручна збирка. Картотека овог фонда је у читаоници за периодичку и истраживачки рад.

Део овог фонда који је у читаоницама може се непосредно користити, уз уписивање у посебну свеску евиденције, а део који је у појединим одељењима – консултујући библиотекара.

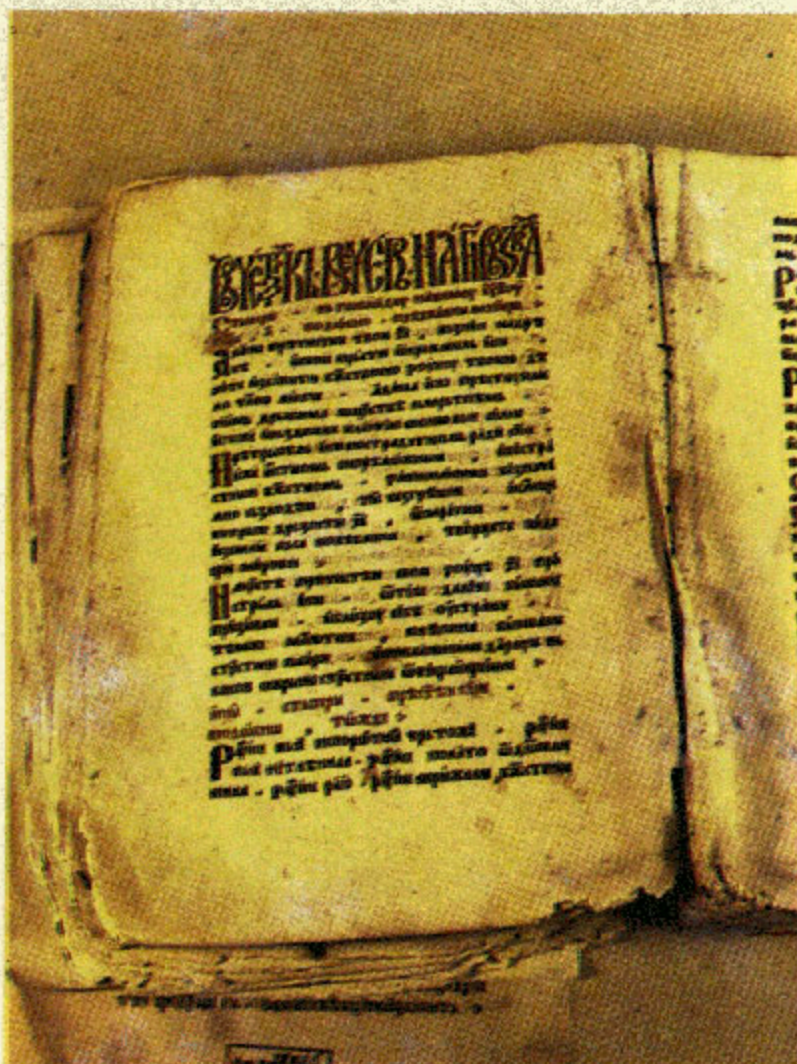
Матичин апостол, рукопис из XIII века, л. 1016 и 102а (РР III 4)

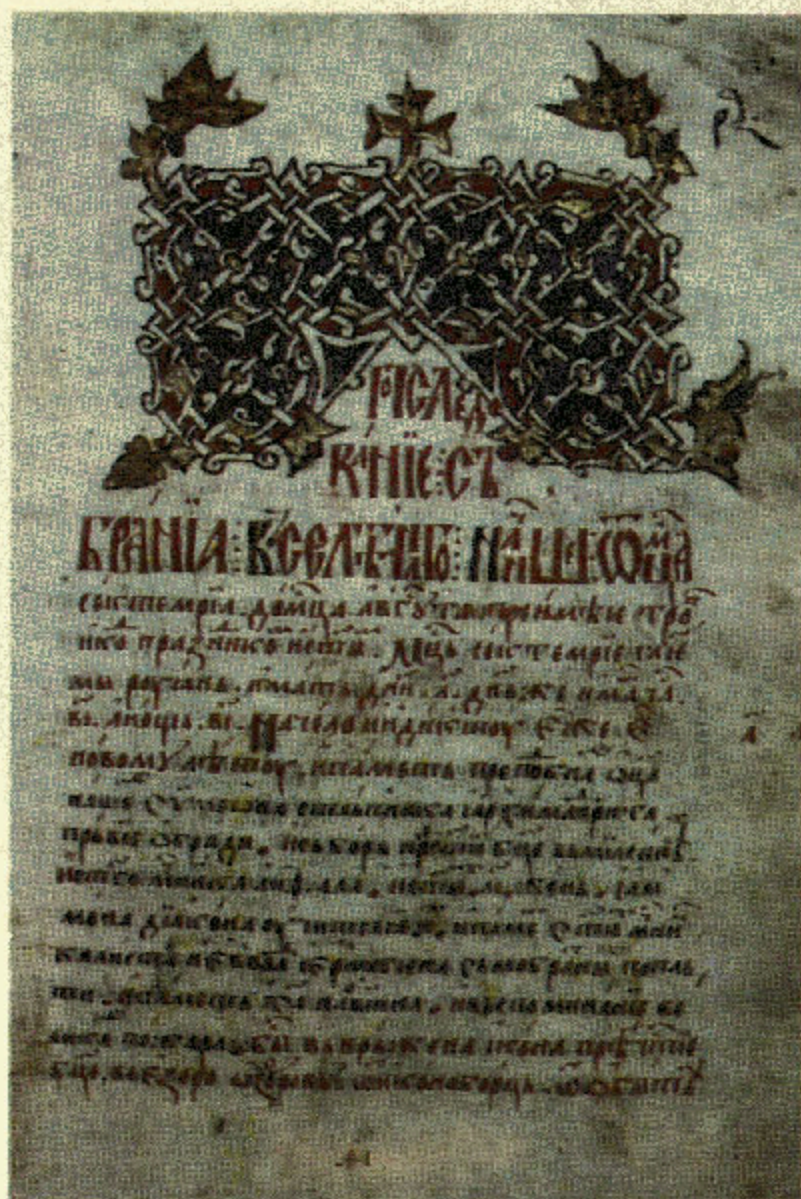
*Минијатура из Псалтира с последовањем
Гаврила Тројичанина, рукопис из 1643. године,
л. 1776 (РР II 19)*

Псалтир Гаврила Тројичанина, л. 178а

Октоих цетињски, 1494, л. 396 (P In sh III 1)

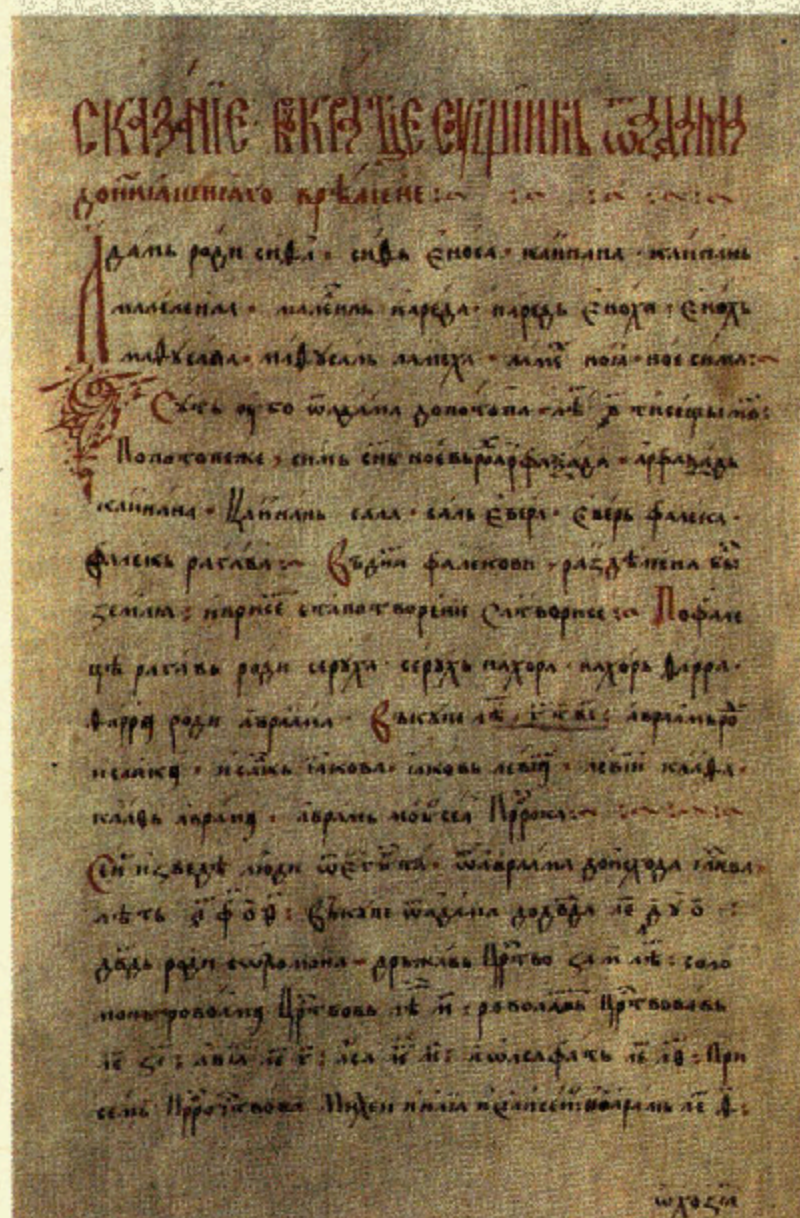
Псалтир патријарха Калиника, рукопис из XV или XVI века, л. 158а (PP II 22)

Беседе Јована Златоустог, рукопис из XVI века, л. 3б и 4а (PP IV 10)

Четворојеванђеље, рукопис из XVI века, л. 115а
(PP IV 7)

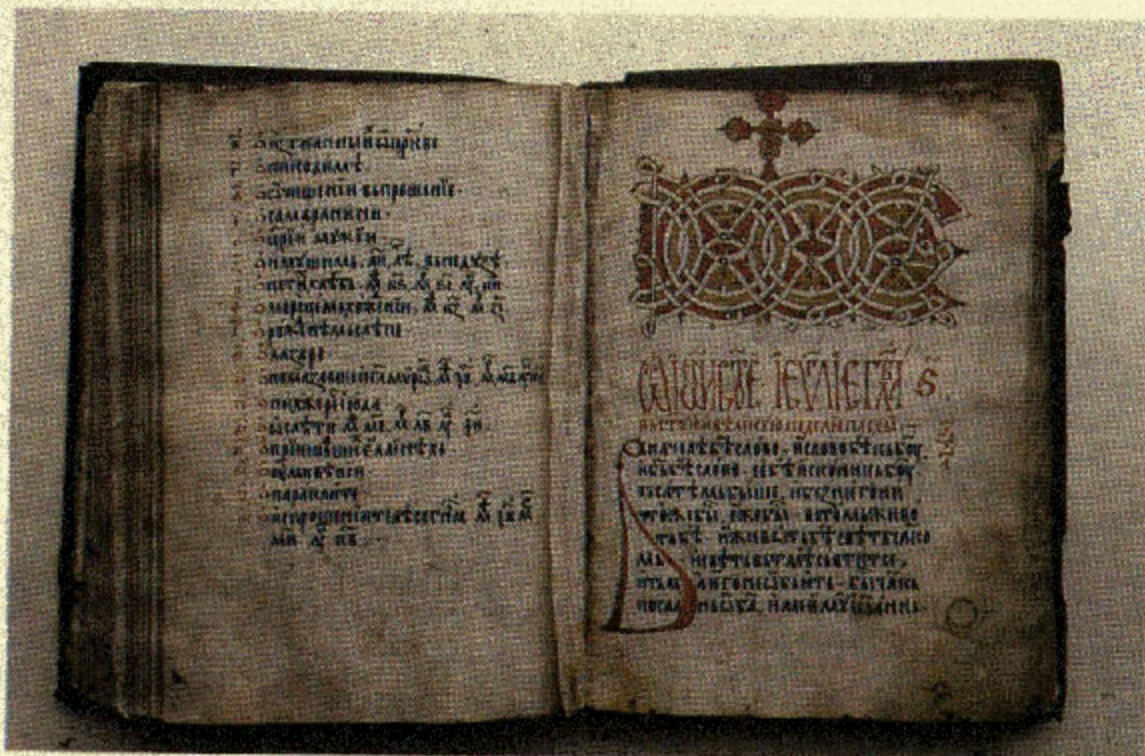
Душанов законик, препис Борђошког, XVII век,
л. 4а (PP III 2)

Claudii Ptolomaei Cosmographia, Ulmus 1486, једна од латинских инкунабула (P In ST лат IV 6)

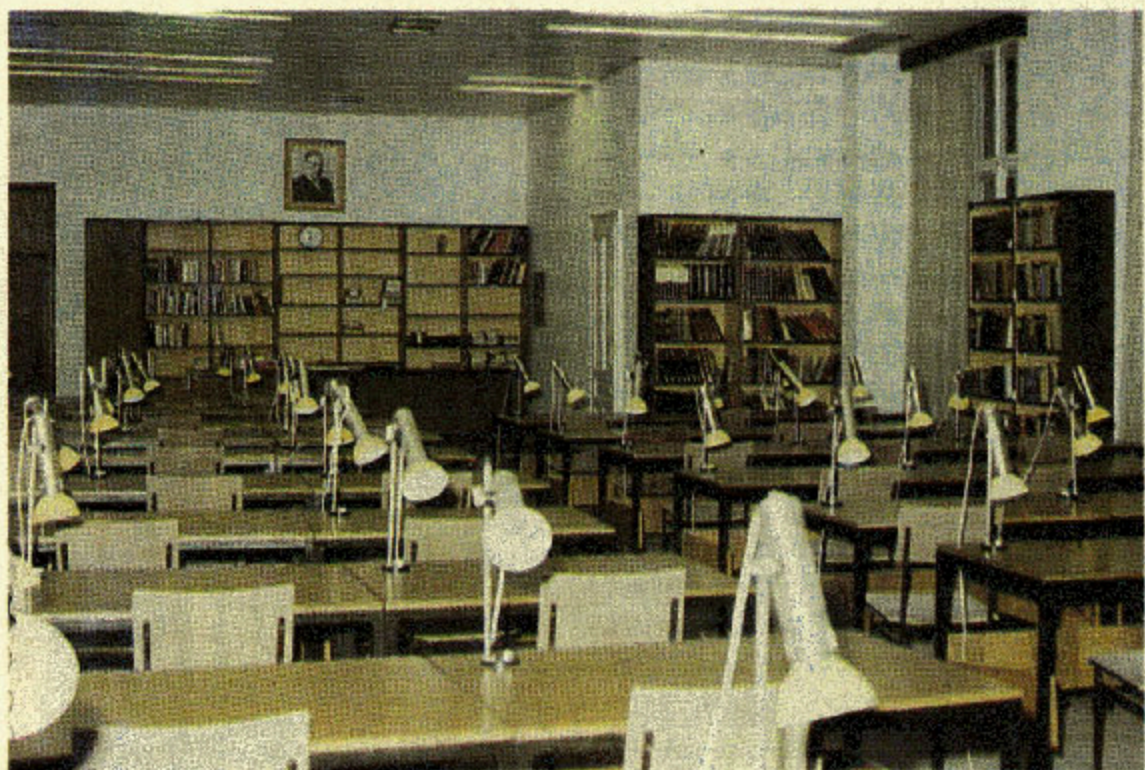
Привилегије Марије Терезије, препис из 1774. године, л. 2а (PP IV 34)

Четворојеванђеље, рукопис из XVI века, л. 2016 и 202а (PP IV 4)

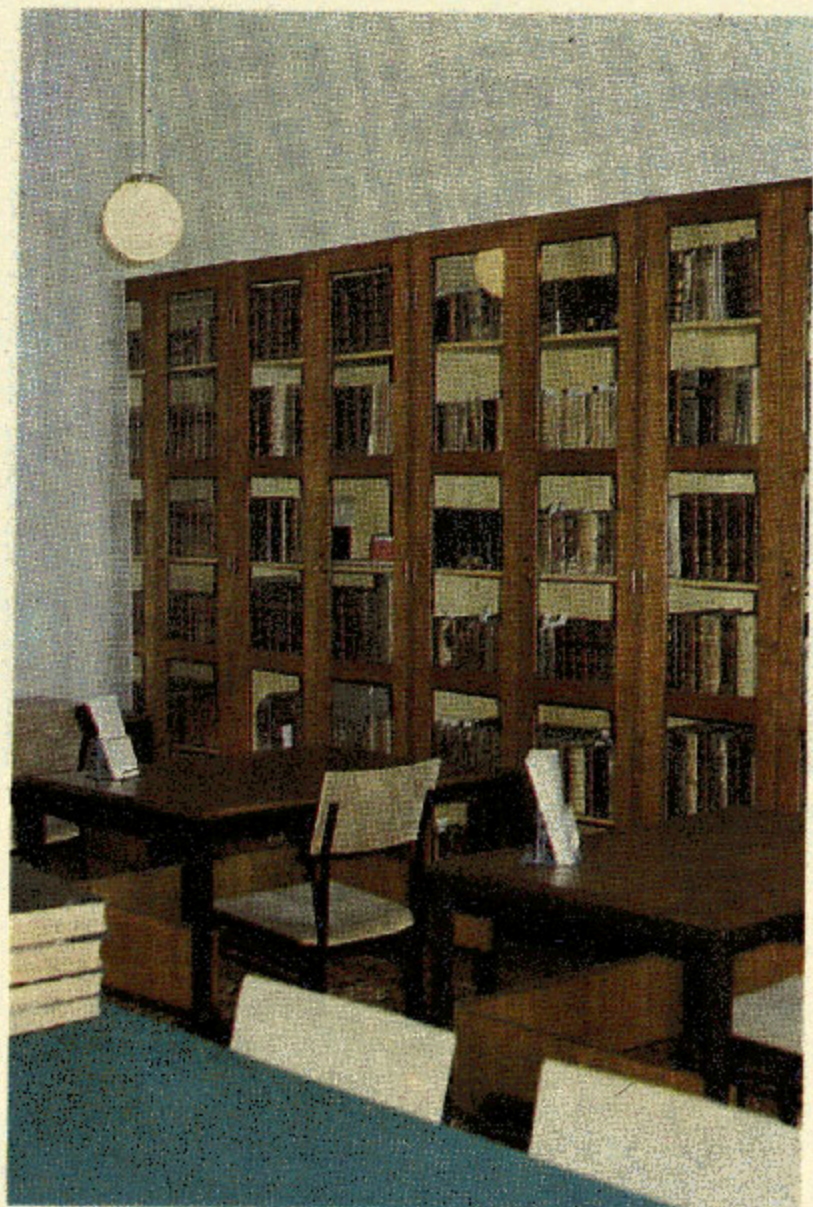
Минеј за септембар, рукопис из 1702. године,
л. 38/1 (PP IV 22)

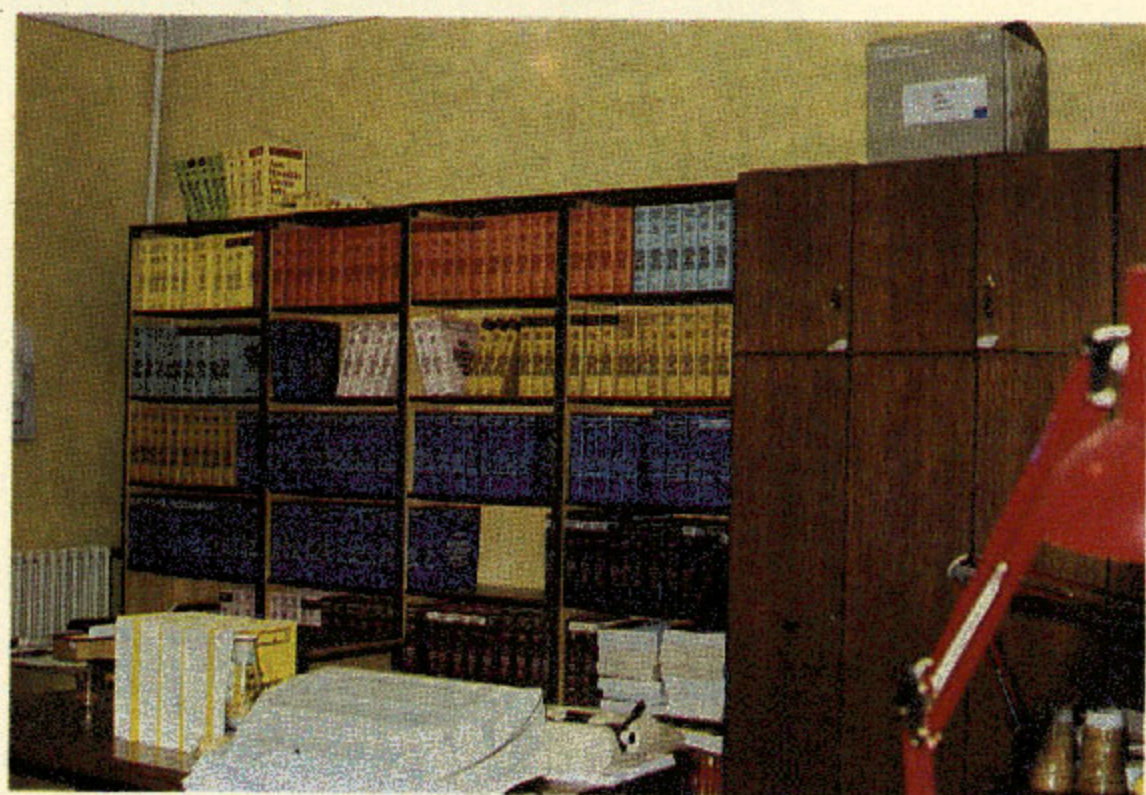
Општа читаоница

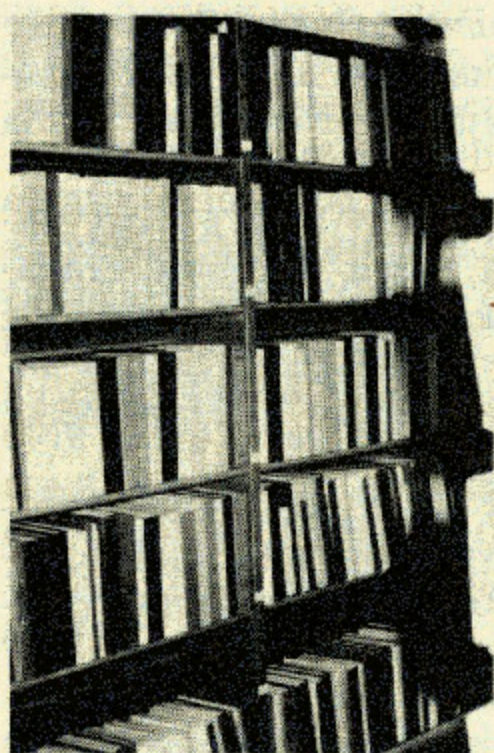
Каталог

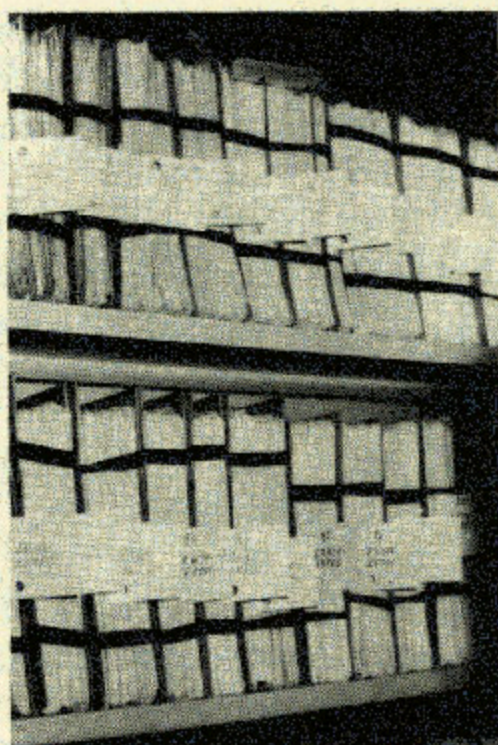
Читаоница за раритете

Science Citation Index у Рефералном центру

*Збирка докторских
дисертација*

*Збирка југословенских
стандарда*

Библиотечки материјал, као и библиотечке и библиографске информације, у Библиотеци Матице српске може користити сваки пунолетан грађанин који постане њен члан и тиме прихвати њена правила коришћења.

Чланови Библиотеке могу постати и колективи, то јест радне и друштвене организације које на тај начин омогућују својим сарадницима коришћење информационих потенцијала Библиотеке.

Чланови Библиотеке могу постати и страни држављани који бораве у нашој земљи и баве се научним или стручним радом или студирају.

Библиотечки материјал из фонда Библиотеке користи се искључиво у читаоницама.

Потребне књиге, серијске и друге публикације читаоци одабирају посредством каталога и поручују реверсима. Реверс треба попунити подацима о сигнатури (ознака смештаја публикације у магацину), основним каталошким подацима о књизи и подацима о кориснику. Тражену публикацију читалац добија у читаоници и дужан је да води рачуна да је на било који начин не оштети.

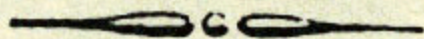
С обзиром да ниједна библиотека не може да набавља и чува све што се штампа у свету, у савременом библиотекарству се све више користе институти међубиблиотечке позајмице књига (између библиотека у истој или у различитим земљама) и сервиса за копирање и дистрибуцију копија

чланака из часописа. Библиотека Матице српске обезбеђује својим читаоцима оба вида прибављања библиотечког материјала. При томе треба имати на уму ово:

– за књиге које се позајмљују од других библиотека из земље и света, као и за копије чланака из југословенских библиотека, читалац треба да се обрати са својим захтевом библиотекару-информатору у Одељењу за чување и коришћење библиотечког материјала;

– за копије чланака из иностранства (из часописа које нема ниједна југословенска библиотека), читалац треба да се обрати библиотекару-документалисти у Рефералном центру.

По правилу, те услуге се наплаћују да би се покрили трошкови сервиса, репродукције и поштарине. Коришћење позајмљене књиге могућно је искључиво у читаоници за периодичку и истраживачки рад.

КАТАЛОЗИ, БИБЛИОТЕЧКО И БИБЛИОГРАФСКО ИНФОРМИСАЊЕ

Основни вид библиотечког информисања о фондовима које библиотека окупља јесу каталози. О својим фондовима Библиотека Матице српске има следеће каталоге:

Именски каталог књига,
Предметни каталог књига,
Стручни каталог књига,
Именски каталог серијских публикација,
Стручни каталог серијских публикација,
Географски каталог серијских публикација,
Именски и стручни каталог докторских дисертација, магистарских и специјалистичких радова.

Именски каталог књига даје одговор на питање које све књиге има библиотека и даје преглед свих дела једног аутора и свих издања једног одређеног дела. Одредница (реч или речи истакнуте у горњем левом углу каталошког листића) може бити *лично име* (уколико је књигу написао један аутор или су аутори највише три лица), *наслов књиге* (уколико је књига анонимна или су је напи-

сала четири или више аутора), *име колектива* (уколико је аутор неко колективно тело), или *географско име* (за службене публикације политичко-територијалних јединица). Каталог је подељен на две целине, од којих једну чини каталог књига на југословенским језицима (српскохрватски, словеначки, македонски), са ћириличким одредницама поређаним азбучним редом. Другу целину чини каталог књига на језицима народности у Југославији и страним језицима, с латиничким одредницама поређаним абецедним редом. Свака од ових целина је хронолошки одвојена: за књиге приспеле до 1977. и за књиге приспеле почев од 1978. године.

Предметни каталог књига омогућује читаоцу да пронађе дело о одређеном предмету. Одредница у овом каталогу је стога појам који најпотпуније одражава садржај дела и формулисана је на српскохрватском језику, ћирилицом, како за југословенске тако и за стране књиге. Каталожки листићи су поређани азбучним редом.

Стручни каталог књига обавештава о томе која су дела из појединих научних и стручних области заступљена у библиотечком фонду. Заснован је на систему Универзалне децималне класификације, а одредница је нумерички изражена класификациона ознака која обележава припадност дела одређеној групи публикација. Коришћење овим каталогом је могућно уколико се читалац обавестио о принципима класификације, а при сложенијим претраживањима најбоље је обратити се библиотекар-информатору.

У предметном и стручном каталогу су представљене књиге које су пристизале у Библиотеку од 1962. године, с напоменом да је јавности изложен само један део стручног каталога (за књиге приспеле почев од 1978. године), а до те године се може користити интерни каталог који се налази у служби која га израђује.

Именски каталог серијских публикација показује које часописе, новине, годишњаке и друге периодичне публикације има Библиотека. Одредница је наслов публикације. Каталог има две целине: једну за публикације на српскохрватском, словеначком и македонском језику (одреднице ћирилицом) и другу за публикације на језицима народности и страним језицима (одреднице латиницом).

Стручни каталог серијских публикација по систему Универзалне децималне класификације обавештава које периодичне публикације има Библиотека из појединих научних и стручних области. Овај каталог прати серијске публикације почев од 1978. године.

Географски каталог серијских публикација даје преглед периодике по местима излажења: одредница је име места у којем публикација излази, а публикације су пописане збирно, за свако место.

Именски и стручни каталог докторских дисертација, магистарских и специјалистичких радова садржи податке о овом библиотечком материјалу који се чува у Библиотеци. Каталог се налазе у просторијама Рефералног центра.

Поред наведених каталога, непосредном информисању читалаца служе и посебни каталози издања FAO и UNESCO и именски, хронолошки и географски каталози старе и ретке књиге. Каталогске информације о публикацијама завичајне збирке Војводине и о публикацијама у фонду посебног библиотечког материјала садрже интерни каталози у Одељењу за обраду. До каталогских информација о непубликованим научно-истраживачким радовима, стандардима и патентима може се доћи у Рефералном центру.

Каталогске информације често нису довољне за потпуно коришћење библиотечких фондова у једној библиотеци. Нарочито је недовољан каталог серијских публикација који се не обазире аналитички на поједине чланке у часописима. Због тога препоручујемо коришћење ових библиографија:

– *Bibliografija rasprava, članaka i književnih radova*. Knj. 1-14. – Zagreb : Jugoslavenski leksikografski zavod, 1956–1986 (библиографија обухвата све чланке из југословенске периодике до 1945. године из књижевности, историје, ликовних уметности и музике);

– *Библиографија Југославије : чланци и прилози у часописима, листовима и зборницима*. Серије А, Б и Ц. – Београд : Југословенски библиографски институт (текућа библиографија која из-

лази од 1952. године обично у 12 свезака годишње и покрива све области науке и уметности).

Југословенску издавачку делатност је могућно библиографски пратити у *Библиографији Југославије* (серија *Књиге, брошуре, музикалије* и серија *Серијске публикације*) од 1950. године до данас, а како није израђена ретроспективна библиографија југословенске књиге, препоручујемо:

– *Каталог књига на језицима југословенских народа 1868–1972.* – Београд : Народна библиотека СР Србије.

Ако књигу на страном језику читалац не нађе у каталозима Библиотеке Матице српске, пред њим су ове могућности:

– да је потражи у централном каталогу стране књиге у Војводини; овај каталог се налази у Рефералном центру;

– да је потражи у централном каталогу стране књиге који се налази у Југословенском библиографском институту, телефон (011) 333-013;

– да је потражи међубиблиотечком позајмицом од библиотеке у земљи или иностранству за коју претпостави да је има.

Ако серијску публикацију објављену у иностранству читалац не нађе у каталогу Библиотеке, могућно је ово:

– да је потражи у централном каталогу стране периодике у Војводини, у Рефералном центру;

– да је потражи у штампаном *Каталогу страних серијских публикација у библиотекама Југославије* који сваке друге године објављује Југословенски библиографски институт.

Моћан извор библиографских информација Библиотека је обезбедила за своје кориснике преко Рефералног центра:

(1) у конвенционалној форми, увидом у све три серије *Science Citation Indexa*; то је светска библиографија чланака у периодичним публикацијама из 6.000 најбољих часописа; претраживање је могућно по аутору, по предмету и по цитираним јединицама у појединим радовима;

(2) он-лајн везом с америчким хостом Дајалог који обједињује више од 430 база података из свих области науке; за сваку библиографску јединицу могућно је добити и штампани апстракт;

(3) подаци о најновијим чланцима могу се наћи у индексном часопису *Current Contents* који сваке недеље објави по једну свеску у седам серија, чиме је такође покривено свако подручје науке и уметности.

Како се серијске публикације по правилу не шаљу у оквиру међубиблиотечке позајмице, копију чланака треба тражити од библиотеке у земљи или од сервиса који је за то специјализован (British Library Document Supply Center) и с којим Библиотека Матице српске сарађује. Ове услуге нису бесплатне.

THE MATICA SRPSKA LIBRARY

The Matica srpska library is the oldest Serbian scientific library. It was founded in 1826 in Budapest, together with the foundation of the Matica srpska literary society. It was only natural for the book to find its place in such a society. The intention of the founders was „to develop literature and education of Serbian people, i.e. to publish Serbian books and publicize them“. The first issue of *Letopis Matice srpske*, which appeared in 1824, first editions, gifts from Russia, as well as other books unknown to us, made the core of the Matica srpska library. It was officially opened for its readers on August, 26th 1838 „for Slavonic people who are welcome to enter and read the books“. It was then moved to the Tekelijanum, the institute supporting Serbian students in Budapest. This institute was founded by the president and patron of Matica srpska, Sava Tekelija (1761–1842).

The library received its first gift from Atanasije Stojković in 1832. In the same year, the exchange of books with the Russian Academy of Science started. From April 1839, the library received more and more books. The first large personal libraries were received from Platon Atanacković and Sava Tekelija. Even then it was known as the largest Serbian library. A lot of other people also donated books: Teodor Pavlović, Dimitrije Tirol, Vuk Karadžić, Petar II Petrović Njegoš, Jovan Subotić, Jan Kolar and others.

In the period from 1848 to 1849 both the library and Matica srpska were closed.

In 1864, the library and society were moved to Novi Sad, where they continued their successful development. The Hungarian government demanded that the personal library of Sava Tekelija should be transferred back to Budapest which was done in 1875. In that period, the stocks of the library were increased by purchasing, subscription and, especially, by exchange of Matica srpska publications for the publications of Academies of science, universities, literary and cultural societies and other journal editors from all Slavonic and most other European countries. It received numerous legacies and gifts from Đoka Mijatović, Avram Đukić, Jovan Jovanović Zmaj, Aleksandar Sandić, Pera Popadić, United Serbian Youth, the Serbian National Theater and others.

In the early days, the people who influenced the development of the Matica srpska library were: Jovan Subotić (1817–1886), Jovan Đorđević (1826–1900), and Jovan Radonić (1873–1956).

The writer Jovan Subotić, editor of *Letopis Matice srpske* from 1842 to 1847, was the first to organize the library according to library rules.

Jovan Đorđević, a man of literature and theater, Matica srpska secretary from 1857 to 1859, was the first to suggest that the Matica srpska library should be the national library, that it should collect all Serbian books and periodicals, Slavonic books and all publications about the Serbian people.

Jovan Radonić, a historian and a librarian from 1899 to 1905, established the principles of planned acquisition, protection and usage of books and periodicals according to library rules. He also founded the catalog.

Between the two World Wars the Matica srpska library was working as a public and scientific library. Being a public library the intentions were always for books to be as accessible to readers as possible. As a scientific library it provided resources that served for studies about Vojvodina, which was the aim of the Matica srpska society. The universal character of its resources, the cherishing of exchange with Yugoslav and foreign libraries, and the interest of scientists from Novi Sad and other Yugoslav centers, encouraged the development of its functions as a general scientific library.

During both World Wars the library was closed, and its stocks fortunately remained untouched.

After the Second World War the library rapidly developed in various directions. It constantly expanded its activities and became a large and modern library. At the end of 1948 it had 13 employees and by 1988 – 151 employees.

By the end of 1945, the personal library of Sava Tekelija and Tekelijanum had already been returned to Novi Sad from Budapest. Two years later, the Matica srpska library began to store the library of the Great Serbian High School of Novi Sad. The same year, the personal library of Vasa Stajić (1878–1947) a writer, politician, secretary and the president of Matica srpska, also found a place on its shelves. Since 1948, the Matica srpska library has been receiving a sample copy of all Serbian publications. Since Novi Sad University was founded (1960) the library has contributed to development of scientific work at the

university. In 1958, it was no longer part of Matica srpska but became an independent institution. Since 1965, the library has been receiving sample copies of books, journals, newspapers and other library material from the whole of Yugoslavia and has become one of the eight Yugoslav national libraries.

According to the Law of Library Work and Libraries (1976) it has become the Central library of Vojvodina and the key institution of Vojvodina's library and information system. By opening the Reference center in the Matica srpska library, the library began to participate in the modern flow of library and scientific information.

Today, at the beginning of 1989, the Matica srpska library stores about 780,000 books, among them 200,000 foreign ones, about 175,000 newspaper and journal volumes (25,000 titles), about 360,000 units of special library material (geography maps, posters, sheet music, records, cassettes and other small published material), all doctoral dissertations defended in Vojvodina and scientific projects in Vojvodina since 1973. Annually, the library receives: 15,000 to 18,000 Yugoslav and 3,000 foreign books, 5,500 titles of Yugoslav and 1,000 foreign periodicals.

The Matica srpska library is a depository library for the publications of FAO and UNESCO. It is constantly exchanging publications with 247 libraries and scientific institutions from more than 50 countries which places it among the first in Yugoslavia.

During its development after the Second World War, teams of specialist catalogers were formed at the library. Their job is to describe the library stocks as adequately as possible – bibliographically, in catalogs, according to the subjects and fields they cover. They are also responsible for researching and describing old and rare books as completely as possible.

Scientific work in the library is focused on paleographic and philologic investigations of old manuscript books. The work is being developed in collaboration with scientists from Novi Sad University.

In bibliographic work the most important is the current Vojvodina bibliography, and also special bibliographies. Printed catalogs of collections and secondary publications from librarianship, literature and linguistics are prepared as well as library handbooks and similar publications.

The library makes catalog descriptions of books published in Vojvodina before they are printed (cataloging in publication – CIP). In this way it contributes to the unification of cataloging and classification in libraries throughout the whole country, and dissemination of information – on published books.

With appropriate manual binding of books and periodicals, conservation, restoration and microfilming, the library material is permanently protected with enviable success in this field.

As the central library institution of Vojvodina, the Matica srpska library is responsible for the development of librarianship in Vojvodina, it organizes professional exams and, recently, has been very busy creating the library information system.

The library is organized into departments: the Acquisition department, the Cataloging department, the Department of old and rare books, the Usage and storage department, the Conservation and binding department, the Research and development department, the Vojvodina Reference center and Administration.

Its rich stocks which provide great opportunities for cultural, historical and scientific research, and the variety of its library information work, make the Matica srpska library a modern library. Its long and continuous existence makes it one of the oldest cultural institutions in Yugoslavia.

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЫ СЕРБСКОЙ

Библиотека Матицы сербской – старейшая научная библиотека у сербов.

Основана в 1826 году в Пеште, одновременно с учреждением Матицы сербской, без особого на то намерения, как это и естественно чтобы в литературном обществе собирались книги. Учредители Матицы сербской записали, что их целью является „распространение книг и просвящение народа сербского, дабы книги сербские рукописные на свет издавались и распространялись“. Тетради *Летописи Матицы сербской*, начавшей выходить еще в 1824 году, первые издания книг, дарственные поступления из России, а конечно же и другие, нам неизвестные книги – ядро Библиотеки Матицы сербской. Библиотека открылась для публики 26 августа 1836 года и в нее „в первую очередь каждый славянин, сын славянский любого наречия и рода, будет иметь свободный доступ и сможет в ней читать книги“. Помещалась она в Текелиянуме – заведении для оказания помощи сербам, находящимся в Пеште на учебе, которое основал председатель и покровитель Матицы сербской Сава Текелия (1761–1842).

Первый известный нам подарок Библиотека получила от Атанасия Стойковича в 1836 году. В этом же году налажен книгообмен с Русской академией наук. С апреля 1839 года фонды БМС быстро возрастают. Первые большие частные библиотеки подарили и завещали ей Платон Атанацкович и Сава Текелия. Уже тогда она была самой большой сербской библиотекой. В то время книги ей дарили и многие другие частные лица, среди которых следует отметить поступления от Теодора Павловича, Димитрия Тирола, Вука Караджича, Петра II Петровича Негоша, Иована Суботича, Яна Колара и других.

В течение 1848 и 1849 гг. Библиотека не работала, равно как ни Матица сербская.

Вместе с Матицей в 1864 году Библиотека переселена в Нови Сад, где продолжает успешно развиваться. По требованию венгерских властей в 1875 году личная библиотека Савы Текелии возвращена в Пешт. В этом периоде Библиотека не-

престанно увеличивала свои фонды покупкой, подпиской и, в особенности, обменом изданий Матицы сербской, за которые получала публикации академий наук, университетов, литературных и культурных обществ и издательств журналов всех славянских и большинства других европейских стран. Вместе с тем, книги приобретались покупкой или завещанием личных книжных коллекций и библиотек отдельных учреждений, в частности – Джоки Миятовића, Аврама Джукича, Иована Иовановича Змая, Александра Сандича, Пере Попадича, Объединенной сербской молодежи, Сербского народного театра и других.

Значительный вклад в развитие и расширение деятельности Библиотеки Матицы сербской внесли Иован Суботич (1817–1886), Иован Джорджевич (1826–1900) и Иован Радонич (1873–1956).

Писатель Иован Суботич, редактор *Летописи* с 1842 по 1847 год, был первым кто упорядочил фонды Библиотеки.

Литературный и театральный деятель Иован Джорджевич, секретарь Матицы сербской между 1857 и 1859 годами, первый выдвинул концепцию Библиотеки Матицы сербской как национальной библиотеки. Он настаивал на собирании всех сербских книг и периодических изданий, славянских книг и всех печатных произведений, говорящих о сербском народе.

Историк Иован Радонич, библиотекарь с 1899 по 1905 год, установил в Правилах Библиотеки принципы планомерного пополнения, охраны и пользования книжным и фондом периодических изданий, а также разработал основные принципы каталога.

Между двумя мировыми войнами Библиотека Матицы сербской продолжает работу в качестве массовой и научной библиотеки: как массовая библиотека она стремится сделать книгу более доступной читателю, а в качестве научной библиотеки – создавать фонды, предназначенные для исследовательских работ при изучении Воеводины, так как Матица сербская свою деятельность направила в этом направлении. Универсальный характер фондов Библиотеки, активизирование книгообмена с югославскими и иностранными научными библиотеками и заинтересованность научных работников из Нового Сада и других югославских центров содействовали развитию ее функций научной библиотеки общего типа.

На протяжении обеих мировых войн Библиотека была закрытой, однако ее фонды, к счастью, остались нетронутыми.

После Второй мировой войны Библиотека интенсивно и всесторонне развивается. Постоянно расширяется поле ее деятельности, намечаются новые направления в работе, которые ее все более превращают в большую и современную библиотеку – в конце 1948 года она насчитывала 13 сотрудников, а под конец 1988 года – 151.

Еще до истечения 1945 года из Будапешта в Нови Сад перенесены библиотека Текелиянума и библиотека Савы Текелии. Спустя два года получена на хранение библиотека Сербской большой гимназии новисадской, а в том же году на ее полках приобрела место и личная библиотека Васы Стаича (1878–1947) – писателя, общественного деятеля, секретаря и председателя Матицы сербской.

Библиотека Матицы сербской с 1948 года получает обязательный бесплатный экземпляр печатных изданий с территории Сербии. От основания Университета в Новом Саде (1960) Библиотека содействует развитию научной деятельности на Университете. До 1959 года Библиотека находилась в составе Матицы сербской, а с тех пор становится самостоятельным учреждением. Начиная с 1965 года БМС получает обязательный экземпляр книг, журналов, газет и другой печатной продукции, издаваемой в Югославии становясь, таким образом, одной из восьми югославских национальных библиотек. Согласно Закону о библиотечной деятельности и библиотеках (1976) БМС становится центральной библиотекой Воеводины и носителем библиотечно-информационной системы в Воеводине. Основанием Информационно-поискового центра (1985) она включается в современный проток библиотечных и научных информаций.

В настоящее время – начало 1989 года – в Библиотеке Матицы сербской хранится 780.000 книг (из них около 200.000 на иностранных языках), около 175.000 годовых комплектов газет и журналов (25.000 названий), около 360.000 единиц в специализированных фондах (картографические материалы, плакаты, нотные издания, грамофонные пластинки, кассеты и прочие текстовые издания),

все диссертации, защищенные в Воеводине и научно-исследовательские работы, опубликованные в Воеводине с 1973 года. Среднегодовое поступление публикаций в Библиотеку составляет 15–18.000 югославских и 3.000 иностранных книг, 5.500 названий югославских и 1.000 названий иностранных периодических изданий.

Библиотека Матицы сербской является депозитарием для изданий организаций ФАО и ЮНЕСКО, а постоянно поддерживает книгообменные связи с 247 библиотеками и научными учреждениями более 50 стран мира, в чем находится между ведущими библиотеками Югославии.

На протяжении послевоенного развития в Библиотеке созданы коллективы специалистов по обработке библиотечного материала, заботящиеся о том, чтобы книжные фонды были наиболее адекватно представлены библиографически, каталогически, предметно и по отраслям, а старопечатные и редкие книги и журналы были тщательно обследованы и описаны.

Научно-исследовательская деятельность Библиотеки направлена на палеографическое и филологическое изучение старых рукописных книг и проводится в тесном сотрудничестве с научными сотрудниками новисадского Университета.

В библиографической деятельности Библиотеки основное место принадлежит текущей библиографии Воеводины, а подготавливаются и специальные библиографии, печатные каталоги специальных фондов и библиографические пособия по библиотековедению о художественной литературе и лингвистике. Помимо перечисленного, издательская деятельность Библиотеки охватывает и опубликование пособий по вопросам библиотековедения и других подобных публикаций.

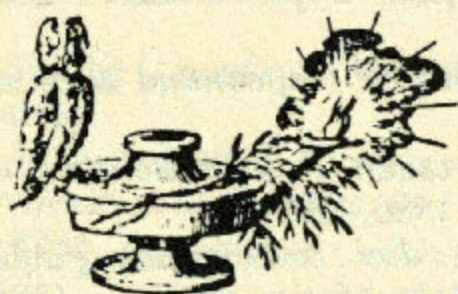
Библиотека снабжает данными для каталогизации в издании (CIP) книжную продукцию Воеводины по ходу ее издания и этим значительно способствует координированной каталогизации и классификации в библиотеках страны, равно как и распространению информации об опубликованных произведениях.

Соответствующий ручной переплет книг и периодических изданий, консервация, реставрация и микрофильмирование обеспечивают сохранность фондов Библиотеки, в чем достигнуты видные результаты.

В качестве краевого центрального учреждения, Библиотека заботится о развитии библиотечного дела в Воеводине, проводит курсы по специальности библиотекаря и, в новейшее время, создает информационно-поисковую систему.

Организационную структуру Библиотеки составляют: Отделение по комплектованию и приему библиотечного материала, Отделение обработки библиотечного материала, Отделение старопечатной и редкой книги, Отделение по охране и пользованию библиотечным материалом, Информационно-поисковый центр Воеводины и Отделение общих и финансовых дел.

По богатейшим фондам, предоставляющим большие возможности для культурно-исторических и научных исследований, по многогранности своей библиотечно-информационной деятельности, Библиотека Матицы сербской принадлежит к ведущим библиотекам Югославии, а по продолжительности и непрерывности своей деятельности — к числу культурных учреждений со старейшей традицией.

ИЗДАЊА БИБЛИОТЕКЕ МАТИЦЕ СРПСКЕ

К њ и г е

Сава Паланчанин, Душан Попов: *Штампа народноослободилачке борбе у Војводини* : грађа за библиографију. – 1962, 215 стр.

Павле Малетин, Лазар Чурчић: *Библиотека Матице српске*. – 1965, 64 стр.

Грађа за историју Библиотеке Матице српске. Књ. 1–4. – 1964–1969, в. паг.

Бурђевка Љубибратић: *Титова дела издана у Војводини* : библиографија 1944–1971. – 1973, 113 стр.

Вида Зеремски: *Библиографија Јована Поповића*. – 1977, 113 стр.

Милана Бикицки, Ана Каћански: *Библиографија новосадске штампе* : 1824–1918. – 1977, 159 стр.

Izмене i допуне UDK : помоћна tablica i 0/3. – 1980, 104 str.

Nada Đokić: *Zaštita i čuvanje bibliotečkog materijala*. – 1980, 89 str.

Izмене i допуне UDK : 4/9. – 1981, 212 str.

Душан Панковић: *Српске библиографије 1766–1850*. – 1982, 414 стр.

Марија Чурчић, Вида Зеремски: *Библиографија међусобних превода књижевних дела народа Југославије и народности Војводине 1945–1980*. – 1982, 301 стр.

Силвија Ђурић: *Ђура Јакшић* : библиографија. – 1984, 510 стр.

Мара Тодоровић: *Одредница именског каталога*. – 1985, 155 стр.

Сава Паланчанин: *Револуционарна и ратна штампа 1871–1945*. – 1986, 257 стр.

Књиге о Војводини : monografske publikacije u zavičajnoj zbirci Biblioteke Matice srpske. – 1986, 238 str.

Popis poručених страних серијских публикација u bibliotekama Univerziteta u Novom Sadu, Biblioteci Matice srpske i specijalnim bibliotekama. – 1986, 113 str.

Radovan Mičić: *Uvod u bibliotekarstvo*. – 1988, 82 str.

Ђурићке рукописне књиге Библиотеке Матице српске, Књ. I: *Јеванђеља*. – 1988, 139 стр.

К а т а л о з и и з л о ж б и

Каталог дела Доситеја Обрадовића у Библиотеци Матице српске. – 1961, 20 стр.

Spisak страних часописа научних i стручних biblioteka u Novom Sadu. 1962, 117 стр.

Српска штампана књига XVIII века. – 1963, 201 стр.

Орфелиново житије Петра Великог 1772–1972. 1972, 115 стр.

Књижевности народности Војводине 1945–1972. – 1973, 173 стр.

Списак текућих страних периодичних публикација. – 1973, 79 стр.

1000 knjiga iz Jugoslavije : izložba u Gradskoj biblioteci u Štutgartu 10–18. IX 1974. – 1974, 210 стр.

Марија Ћурчић: Uzajamni prevodi književnih dela naroda i narodnosti Voјvodine (1945–1975). – 1975, 69 стр.

Штампарија у Римнику и обнова штампања српских књига 1726. – 1976, 116 стр.

Књиге и listovi naroda i narodnosti Voјvodine 1971–1980. – 1980, 117 стр.

Стерија и књига. – 1981, 111 стр.

Изложба раритета Библиотеке Матице српске. – 1988, 88 стр.

Периодичне публикације

Библиотекарске новости : реферативни билтен
(Излази од 1971. године.)

Годишњак Библиотеке Матице српске
(Изишле свеске за 1977, 1978, 1979, 1980, 1981. и 1982. годину.)

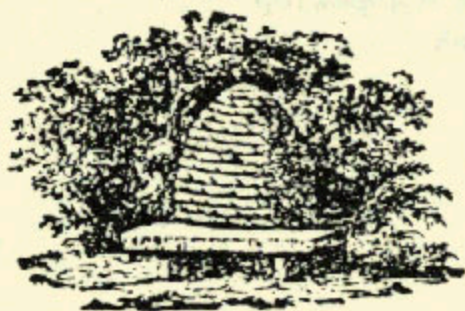
Библиографија Војводине. Серија 1: Монографске публикације
(Изишле свеске за 1981, 1982, 1983, 1984. и 1985. годину.)

Serijske publikacije iz nauke o književnosti i lingvistike : signalne informacije

(Излази од 1986. године.)

Bilten prinovljenih stranih knjiga

(Излази од 1986. године.)

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ
ВОДИЧ

Издавач
Библиотека Матице српске

За издавача
Миро Вуксановић

Рецензенти
Душко Вртунски
Радован Мићић

Превела на енглески
Душанка Исијанов

Превела на руски
Татјана Казинци

Технички уредник и коректор
Мирјана Јовановић

Фотографије
Мартин Цандир
Илонка Крстић

Тираж
2500 примерака

Штампа
РО штампарија „Будућност“, Нови Сад
1989.

